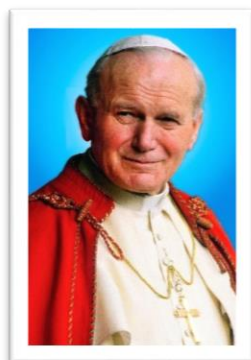

Nasza Wspólnota

nr 172

19 lutego 2023 r.

Rektorat pw. św. Michała Archanioła w Przemyślu

ul. Bakończycka 5, 37-700 Przemyśl
tel. 507 070 550, e-mail: t.picur@libero.it
strona internetowa: michal.przemyska.pl

Msze św. i intencje: 20-26 lutego 2023 r.

20.02, poniedziałek, godz. 17.00
+ Urszula Zdybel

21.02, wtorek, godz. 17.00
W intencjach Diakonii Modlitwy Ruchu Światło-Życie

22.02, Środa Popielcowa, godz. 17.00
+ Urszula Zdybel

23.02, czwartek, godz. 17.00
+ Urszula Zdybel

24.02, piątek, godz. 8.00
+ Urszula Zdybel

25.02, sobota, godz. 17.00
+ Urszula Zdybel

26.02, I niedziela Wielkiego Postu, A

9.00: ++ Weronika (6 rocz.), Stefan i rodzice z obu stron

11.00: + Urszula Zdybel

Ogłoszenia

◆ Serdecznie dziękuję Teresie Kopackiej i Marii Sycz – za sprzątnięcie i przygotowanie kaplicy na dzisiejszą niedzielę.

◆ Dzisiejsza niedziela rozpoczyna 56. Tydzień Trzeźwości pod hasłem „Ku trzeźwości z Kościołem”. Czas ten jest zachętą do podjęcia abstynencji i modlitwy za uzależnionych oraz ich rodziny.

◆ W tym tygodniu przypada Środa Popielcowa, rozpoczynająca 40-dniowy okres Wielkiego Postu, w którym przez modlitwę, pokutę i uczynki miłosierdzia przygotowujemy się do Świąt Wielkanocnych.

Zechcimy w tym czasie podjąć postanowienia, które będą miały na celu umartwienie i pracę nad sobą.

W Środę Popielcową obowiązuje post ścisły tj. ilościowy i jakościowy. Wstrzymanie się od pokarmów mięsnych (post jakościowy) obowiązuje wszystkich, którzy ukończyli 14. rok życia, natomiast post ilościowy (czyli tylko jeden posiłek do syta i dwa lekkie) obowiązuje wiernych, którzy ukończyli 18. rok życia, a nie rozpoczęli 60.

Ofiarujmy ten post w intencji pokoju na świecie.

Pamiętajmy, że post od pokarmów mięsnych obowiązuje także we wszystkie piątki w ciągu roku, z wyjątkiem uroczystości. Zechcimy zadbać o tę praktykę tak, by była stałym świadectwem naszej wiary wobec domowników i wszystkich bliźnich.

W Wielkim Poście obowiązuje ponadto zakaz organizowania zabaw i uczestniczenia w nich.

◆ W Środę Popielcową w bazylice archikatedralnej rozpoczynają się rekolekcje wielkopostne, które poprowadzi ks. prał. Piotr Baraniewicz. Program rekolekcji jest umieszczony na stronie internetowej parafii katedralnej.

◆ Zgodnie z prośbą ks. abpa Adama Szala, składka ze Środy Popielcowej zostanie przekazana – przez pośrednictwo *Caritas* – na pomoc ofiarom trzęsienia ziemi w Syrii i Turcji oraz ofiarom wojny w Ukrainie.

◆ W najbliższy piątek Msza św. w naszej kaplicy będzie wyjątkowo o godz. 8.00.

◆ W Wielkim Poście – zgodnie w przepisami liturgicznymi – przy ołtarzu nie umieszcza się kwiatów ani żadnych innych dekoracji. Bardzo

proszę, by osoby sprzątające kaplicę w tym czasie zrezygnowały z dekoracji kwiatowych, a ewentualne datki na ten cel przeznaczyły na kwiaty, którymi przystroimy kaplicę na Triduum Paschalne i Święta Wielkanocne.

◆ Za wszystkich Dobroczyńców modlimy się szczególnie w każdą środę, prosząc, by Bóg wynagrodził im za każdy dar potrzebnymi łaskami, opieką i błogosławieństwem dla ich rodzin.

Z dzisiejszej liturgii słowa

Jezus powiedział do swoich uczniów:

Słyszeliście, że powiedziano: „Będziesz miłował swego bliźniego”, a nieprzyjaciela swego będziesz nienawidził. A Ja wam powiadam: Miłujcie waszych nieprzyjaciół i módlcie się za tych, którzy was prześladują, abyście się stali synami Ojca waszego, który jest w niebie; ponieważ On sprawia, że słońce Jego wschodzi nad złymi i nad dobrymi, i On zsyła deszcz na sprawiedliwych i niesprawiedliwych.

Jeśli bowiem miłujecie tych, którzy was miłują, cóż za nagrodę mieć będziecie? Czyż i celnicy tego nie czynią? I jeśli pozdrawiacie tylko swych braci, cóż szczególnego czynicie? Czyż i poganie tego nie czynią?

Bądźcie więc wy doskonali, jak doskonały jest Ojciec wasz niebieski».

(Mt 5,43-48)

W trosce o formację

Czemu się dziwisz?

Anna Wardak

Ile? Dziesięcioro? I wszystkie wasze? – ile to już razy słyszałam takie okrzyki, poprzedzone chwilą milczenia, potrzebnego, by złapać oddech. Na Zachodzie dodają nieraz: Ale... z jednym mężem? Choć i u nas coraz częściej normalność dziwi.

Sąsiedzi, rodzice ośmiorga dzieci, opowiadali mi ostatnio o szkolnych rozmowach córki licealistki. Koledzy, przeważnie wychowujący się w rodzinach „patchworkowych”, mówią: „Marta, opowiedz nam, bo u ciebie jest tak... dziwnie. Mama i tata? I tyle dzieci? I co dzień jecie

razem posiłki? Ojej, to jak wigilia!”. Po prostu cuda i dziwy, niczym w wierszu Tuwima, gdzie „spadł kiedyś w lipcu śnieżek niebieski”. Tak niektórych dziwią również liczne rodziny. A przecież najgłębszą, odwieczną i niezmienną tęsknotą człowieka jest kochać i być kochanym. Tym się karmimy, tego szukamy, z tego czerpiemy siłę. Rodzina to pierwsze i naturalne środowisko, gdzie miłość rodzi się, dojrzewa i wydaje owoce. Im więcej osób i okazji, by kochać, tym lepiej.

Tak, są również trudności, konflikty i kryzysy. Ale to nie omija też małych rodzin ani osób żyjących samotnie. Odwracam więc wektor zdziwienia, pytając: dlaczego, jeśli to możliwe, nie chcesz mieć więcej dzieci? Powtarzam: jeśli to możliwe – bo zawsze potrzeba tu roztropności i odpowiedzialności. „Odpowiedzialne rodzicielstwo” bywa jednak rozumiane bardzo wąsko, jako wygodna wymówka, by nie mieć więcej dzieci. „Ci małżonkowie realizują odpowiedzialne rodzicielstwo, którzy, kierując się roztropnym namysłem i wielkodusznością, decydują się na przyjęcie liczniejszego potomstwa albo też dla ważnych przyczyn [...] postanawiają [...] unikać zrodzenia kolejnego dziecka” (Paweł VI, Encyklika *Humanae vitae*).

Odpowiedzialność nie polega zatem na ograniczeniu liczby dzieci, lecz na rozważeniu w świetle „prawego sumienia”, czy hojnie „odpowiadamy” na nasze rodzicielskie powołanie. Małżeństwo to nasza droga do świętości. Świętość zaś jest pragnieniem utożsamiania swojej woli z wolą Boga. Jeśli traktujemy to poważnie, musimy o tym szczerze rozmawiać ze sobą i pytać na modlitwie (nie bojąc się usłyszeć odpowiedzi), ilu dzieci On dla nas pragnie. „Tłumaczem jest tu prawe sumienie” (Jan Paweł II, *List do Rodzin*), ono odpowie nam, nieraz powracającym niepokojem serca, na pytanie o to, na ile czyste są nasze intencje. Dlaczego „nie możemy” mieć więcej dzieci? Czy są to przyczyny „ważne”? Za małe auto, nie mamy pokoju dla każdego, wyrosliśmy już z pieluch...

Podobno dobrą miarą jest tu szczery żal (nie zaś ulga), że już nie możemy mieć dziecka. Przy czym mało jest osób, które na starość żałują, że urodziły kolejne dziecko, sporo zaś żałuje, że nie miało ich więcej. Stąd na ślubach życzę nowożeńcom, by mieli tyle dzieci, żeby nigdy nie żałować, że jest ich za mało.